

The American Way

Let's drop the puck!

De lockout: powerplay aan de onderhandelingstafel van de NHL

In de vroege ochtend van 6 januari was daar eindelijk het verlossende bericht. Na een laatste onderhandelingsessie van maar liefst zestien uur waren NHL en NHLPA (Players' Association) het eens geworden over een nieuwe *collective bargaining agreement* (CBA), een afsprakenkader waarin de verhoudingen tussen eigenaren en spelers worden geregeld. Daarmee kwam een eind aan de 113 dagen durende *lockout* die de eerste helft van het seizoen om zeep heeft geholpen. Op 19 januari ging de competitie alsnog van start. Een terugblik op het onderhandelingsproces en een overzicht van de belangrijkste onderdelen van de nieuwe CBA.

Door Pieter Verhoog

De problemen hingen al een tijd in de lucht. In de zomer van 2012 werd steeds duidelijker dat de ideeën van eigenaren van de dertig NHL-teams en de spelers, verenigd in de spelersvakbond NHLPA, over de nieuwe CBA ver uiteen lagen. Het belangrijkste knelpunt betrof de verdeling van de ruim 3 miljard dollar aan inkomsten die NHL jaarlijks genereert. NHL-commissioner Gary Bettman benadrukte namens de eigenaren dat de clubs mede door de economische crisis in zwaar weer verkeerden en dat de geldende verdeling van de inkomsten (57% voor de spelers, 43% voor de eigenaren) drastisch moest worden aangepast. De spelers zouden genoeg moeten nemen met 43-46 procent van de inkomsten. De spelers waren weinig gevoelig voor deze claim. NHLPA-onderhandelaar Donald Fehr wees de eigenaren steeds op hun weigering de verliezen te onderbouwen en noemde *revenue sharing* (waarbij rijke clubs de arme ondersteunen) als alternatief om 'mismanagement' tegen te gaan. Bovendien claimden de spelers in navolging van bijvoorbeeld hun NFL-collega's dat de pensioenvoorzieningen in de league ondermaats zijn. Zij eisten hiervoor meer financiële ruimte in de nieuwe CBA. En zo waren er nog diverse onderwerpen waarover beide partijen van mening verschilden.

Beide partijen betrokken de loopgraven

De lockout

Periodieke onderhandelingen gedurende de zomer liepen op niets uit. En de tijd begon te dringen, aangezien de geldende CBA op 15 september 2012 zou aflopen. Naarmate deze deadline dichterbij kwam, werd de sfeer tussen beide partijen grimmiger. In augustus zette Bettman zijn eisen

kracht bij door expliciet te melden dat de eigenaren niet zouden schromen het zwaarste geschut in te zetten: een *lockout*, ofwel het opschorten van de start van de competitie. De spelers lieten zich daardoor echter niet afbluffen. Sterker nog: waar sommige spelers eerst nog twijfelden aan de harde opstelling van hun onderhandelingsdelegatie, leidden de dreigementen van Bettman ertoe dat de spelersrangen zich sloten. Beide partijen betrokken de loopgraven. Vlak voor de deadline wisselden beide kam-

voorstel op tafel en meldde Donald Fehr dat de oplossing in zicht was. De eigenaren wezen het voorstel echter af en schraptten nog meer wedstrijden: eerst tot 31 december, vervolgens tot 14 januari.

Op 27 december presenteerde de NHL een nieuw voorstel. Het document van 288 pagina's legde de basis voor een serie van gesprekken, voorstellen en tegenvoorstellen onder leiding van de aangestelde mediator Scot Beckenbaugh. Op 5 januari kreeg Beckenbaugh beide kampen weer aan één tafel en na een lange onderhandelingsnacht kondigden de kemphanen Bettman en Fehr zondag 6 januari gezamenlijk aan dat zij het eens waren geworden over een nieuwe CBA. Daarmee was het eind van de *lockout* in zicht. Beide heren verontschuldigen zich bij de fans en kondigden aan dat het seizoen 2012-2013 in verkorte vorm zou worden afgewerkt. In de dagen daarna gingen zowel de eigenaren als de spelers akkoord met het door hun onderhandelaars bereikte akkoord. *Let's drop the puck!*

Wie krijgt wat?

Alle grote Amerikaanse profleagues kennen een *collective bargaining agreement*. In Europa zijn wij niet bekend met dergelijke collectieve afspraken. Wat wordt er in een CBA geregeld? Te veel om hier te bespreken. We beperken ons in dit artikel tot de belang-

plafond van 60 miljoen op het oog. De spelers gingen voor 70 miljoen. In de toekomst wordt het plafond bepaald aan de hand van de totale inkomsten, waarbij de overeengekomen 50/50-verdeling wordt gehanteerd. De spelers hebben daarnaast wel afgedwongen dat een bedrag van 300 miljoen dollar wordt gereserveerd om lopende contracten te honoreren.

Salary floor: het minimale salarisbedrag voor de teams is vastgesteld op 44 miljoen dollar.

Minimumsalaris: het minimumsalaris in de NHL is voor het eerste jaar van de CBA vastgesteld op het niveau van 2011-2012, ofwel 525.000 dollar. Elk jaar wordt het niveau verhoogd, waarna het in het negende en tiende jaar wordt afgetopt op 750.000 dollar.

Draft lottery: het format van de NHL-draft wordt aangepast. Onder de vorige CBA kwamen alleen de vier slechtste teams (nummers 26 tot en met 30) in aanmerking voor de eerste keuze in de jaarlijkse spelersverdeling. In de nieuwe situatie hebben alle veertien teams die buiten de play-offs vallen een kans op de hoofdprijs. Daarbij geldt wel: hoe lager een team geëindigd is, hoe groter de kans op goede spelers. Dit systeem komt overeen met de *draft* van de NBA.

Looptijd contracten: in de vorige CBA waren geen eisen gesteld

Pensioenen: de eigenaren zijn akkoord gegaan met een pensioenstelsel waarbij niet langer de premies vaststaan, maar de uitkeringen. Bovendien mogen spelers een deel van hun salaris in het pensioenfonds van de league storten.

Voor clubs in de magere markten is het afwachten of het publiek in deze economisch lastige tijden het ijshockey weer zal omarmen

Back on the ice: Business as usual?

Inmiddels is de competitie weer van start gegaan. De spelers zijn weer terug van hun tijdelijke avonturen in competities elders in de wereld. Meer dan 200 NHL-spelers hadden hun toevlucht gezocht in competities in Europa en Rusland. De rijke Russische Kontinental Hockey League was hun favoriete bestemming. Sterspelers als Alex Ovechkin (Washington Capitals), Evgeni Malkin (Pittsburgh Penguins) en Ilya Kovalchuk (New Jersey Devils) hebben daar hun vaardigheden onderhouden. Maar ook in Zwitserland, Zweden en Duitsland waren tijdelijk NHL-toppers te bewonderen.

Zijn de problemen hiermee achter de rug? Dat is maar de vraag. De NHL heeft met de *lockout* veel sportfans tegen de haren in gestreken. In *hockey hotbeds* als Montreal, Vancouver, Detroit, Chicago en Pittsburgh zullen de fans zich weer snel in de arena's melden. Voor clubs in de magere markten is het echter afwachten of het publiek in deze economisch lastige tijden het ijshockey weer zal omarmen.

Bovendien is het de vraag hoe lang het duurt voor de eigenaren weer gaan piepen. Onder de vorige CBA zag de NHL zijn inkomsten groeien met gemiddeld zeven procent per jaar. De laatste twee seizoenen zat de groei zelfs tegen de tien procent aan. Zelfs bij een gemiddelde groei van vijf procent zal spoedig de grens van 4 miljard dollar per jaar worden overschreden en komt tegen het eind van de CBA de 5 miljard in zicht. Een ontwikkeling die niet ondenkbeeldig is, gezien de mogelijke verhuizing van enkele teams van zwakke naar sterke ijshockeymarkten. Met de groei van de inkomsten nemen ook de *salary cap* en de *salary floor* toe, en zullen sommige eigenaren ongetwijfeld in de financiële problemen komen. ●

pen nog eenmaal voorstellen uit, maar de ideeën lagen nog te ver uit elkaar. Op 19 september kondigde commissioner Bettman dan ook officieel de *lockout* aan. De trainingskampen en de eerste weken van het NHL-seizoen 2012-2013 werden daarmee geschrapt.

Gedurende de *lockout* wisselden partijen sporadisch voorstellen uit. Van toenadering leek echter geen sprake. Totdat op 5 december naar buiten kwam dat beide partijen het eens waren geworden over een eerste belangrijk onderdeel: een 50/50-verdeling van de inkomsten. Ook op enkele andere punten werd vooruitgang geboekt. De volgende dag legde de spelersvakbond een nieuw

rijkste onderwerpen in de recent afgesloten CBA van de NHL.

Looptijd van de CBA: de nieuwe CBA geldt voor tien jaar. Na acht jaar hebben beide partijen de mogelijkheid de verbintenis op te zeggen. Dit betekent dat de NHL in ieder geval tot 2020 in rustig vaarwater zal verkeren. Iets wat de league zeker nodig heeft na drie onderbrekingen in de laatste achttien jaar.

Salary cap: in het eerste volledige seizoen (2013-2014) van de CBA zal hetzelfde salarisplafond gelden als in seizoen 2011-2012. Teams mogen dan maximaal 64,3 miljoen dollar uitgeven aan salarissen. De league had een

aan de looptijd van spelerscontracten. Dat leidde ertoe dat clubs in hun pogingen om onder het salarisplafond te blijven soms extreem lange contracten afsloten. De nieuwe CBA voorziet in een maximale contractduur van zeven jaar. Spelers die bijtekenen bij hun huidige club, mogen dat voor maximaal acht jaar doen. De league had een voorkeur voor maxima van vijf en zeven jaar. In de nieuwe CBA zijn ook bandbreedtes opgenomen voor individuele spelerssalarissen. Zo mag er maximaal 35 procent verschil zitten tussen opeenvolgende jaarbedragen en mag het salaris in het laatste contractjaar niet meer dan vijftig procent afwijken van het hoogste jaarbedrag.

Pieter Verhoog is directeur van sporteconomisch adviesbureau Sport2B (www.sport2b.nl). Hij is tevens gastdocent sporteconomie aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen.